

УЗБУЊИВАЧЕ ТРЕБА ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ БРАНИТИ ОД ОДМАЗДЕ

Заштитити и сведоке против корупције

Да би се открили починиоци тешких кривичних дела, у наш правни систем уведена је институција заштитеног сведока, и то нико не спори, али је проблем у томе што, с друге стране, људи који су спремни на то да проговоре против корупције у овој држави готово да немају никакву заштиту.

Пошто је очигледно да без заштите такозваних звиждача озбиљне борбе против корупције неће ни бити, удружења грађана која се баве превенцијом и борбом против корупције покренула су кампању за доношење закона о заштити узбуњивача од прогона.

„Неопходно је донети закон о заштити узбуњивача да би се 'дувачи у пиштаљку' заштитили од прогона, а друштво добило ефикасно средство за борбу против корупције и других злоупотреба", саопштио је јуче интернет-портал за борбу против корупције „Пиштаљка”.

Кампању за усвајање тог закона су покренули „Транспарентност Србија”, Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, портал „Пиштаљка” и Коалиција за надзор јавних финансија, наводи се у саопштењу. „Пиштаљка” позива грађане да путем „Фејсбук”, странице гласају „За закон о заштити узбуњивача”. Узбуњивачи или „дувачи у пиштаљку” откривају више од половине свих превара, показују истраживања која су у Европи и САД-у спровеле ревизорске фирме и удружења истражитеља превара. Међутим, у страху од одмазде, само 2,5 одсто запослених спремно је на то да о злоупотребама које су уочили обавести државне органе или јавност, наводи се даље у саопштењу.

Европска комисија је, како је поручено из „Пиштаљке”, у извештају уз мишљење о кандидатури Србије, навела да је практична примена заштите узбуњивача и да-

ље слаба, иако је ступањем на снагу Правилника о заштити узбуњивача, који је усвојила Агенција за борбу против корупције, побољшана правна основа за ту заштиту. Подршку усвајању закона о заштити узбуњивача раније су најавили и заштитник грађана, повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Агенција за борбу против корупције и Савет за борбу против корупције.

Бивша председница Комисије за заштиту конкуренција **Дијана**

Марковић-Бајаловић каже за „Дневник” да је свакако потребно заштитити људе који су спремни на то да проговоре о корупцији и да је то један од начина да се злоупотребе доведу у разумне оквире, али наглашава да у Србији никада нису проблем били закони већ пре свега њихово спровођење.

На питање због чега до сада у Србији није донет посебан закон који би заштитио „звиздаче”, Дијана Марковић-Бајаловић каже да вероватно није било политичке воље да се тако нешто уради те да највероватније такав пропис никоме није био у интересу.

Председник организације „Транспарентност Србије” **Владимир Гоати** недавно је изјавио да је корупција у Србији достигла

„огромне, невероватне размере, упркос тврдњама власти да чини све да је сузбије”

– Како то да тако фантастични напори, закони, стратегије, доносе тако слабе резултате? – запитоа је Гоати на панелу „Борба против организованог криминала, корупције и илегалних миграција”, у оквиру Форума „Србија –ЕУ”, – Политичке партије су најзначајнији фактор корупције, а њима је дат имунитет. Политичка корупција је нетакнута, дошло се до средњег нивоа, а партијски врхови су се из-

дигли изнад парламента и политичка каста чува себе у систему који би се могао назвати „партито-деспотија”.

Управо се у овим његовим речима вероватно и крије одговор на питање због чега у Србији нема озбиљног и правог закона који би заштитио људе који су спремни да проговоре о корупцији. Јер зашто би политичка елита у Србији доносила закон против саме себе? Највише корупције има у државном апарату, у државним фирмама, у јавним и јавно-комуналним предузећима. Тамо директоре и све руководство већ годинама постављају политичке партије па наравно да би и „звиздачи” највише мушки могли открити тамо где држава и политичке партије газдују. **Е. Дн.**